

Lesson 0

/ CAT /

Amb les teves pròpies mans

Rita Ponce de León

19.12.2014 / 15.03.2015

En visitar l'exposició de **Rita Ponce de León** (Lima, 1982), no tenim l'habitual perspectiva panoràmica de l'Espai 13 des de l'escala, sinó que d'entrada som convidats a escollir entre dos recorreguts, cap a un costat o l'altre de la sala, una decisió que condicionarà tota la nostra visita. Un cop triat el recorregut, ens trobem amb la projecció d'un vídeo i un nombre generós d'objectes disposats a la sala. Els objectes estan suspesos del sostre, pengen de les parets, estan escampats per terra i penjats d'una tela blanca amb traus. A través d'aquesta tela blanca, gairebé transparent, que funciona com un estrany mur eteri que divideix l'espai, s'entreveu un altre ambient.

Aquesta primera sensació espacial i la creença de **Rita Ponce de León** que la seva pràctica artística pot generar comunicació entre persones, són dos aspectes fonamentals del projecte. La relació de l'artista amb una persona i les converses que han tingut inspiren tots els objectes que trobem distribuïts per la sala. Amb aquests objectes i els dibuixos a la paret, Rita comparteix la correspondència entre ella i aquesta altra persona fent un al·legat a favor de la conversa com a generadora de coneixement i transmissora d'emocions. El dibuix és la forma primera per expressar intuïcions, del qual deriven els elements tridimensionals generats per la imaginació de l'artista i realitzats amb diversos materials, que adquireixen formes enigmàtiques, gairebé fantàstiques. Aquests objectes no només componen un univers personal i únic, sinó que configuren el desig d'establir diferents nivells de relació entre ells, l'artista i els visitants.

El caràcter evocador d'aquests objectes reforça el desig que sigui el públic el que en dissenyi la disposició i posi en pràctica així la idea de l'exposició com un motlle que s'omple, es buida i es torna a omplir i així successivament. L'experiència estètica rau en la possibilitat de moure, organitzar, barrejar uns objectes amb els altres, fer que traspassin la membrana que divideix la sala i associar-los a la subjectivitat de cadascú, tot recodificant-ne el significat, dotant-los de nous afectes i propiciant d'aquesta manera un espai per a l'autoaprenentatge. No hi ha un recorregut unidireccional: podem deambular, retrocedir, sortir i entrar. La forma de relacionar-se amb l'espai és lliure, la qual cosa confereix múltiples exposicions independents entre elles. A partir del que comuniquen, els objectes ofereixen l'oportunitat d'assajar una conducta no habitual davant de l'exposició de les obres i, per extensió, davant del discurs de la mateixa artista.

En relació amb l'exposició de **Rita Ponce de León**, Pedagogies de fricció*, el programa de mediació de Lesson 0, desenvolupa un programa de tallers participatius titulat Objectes de conversa, en què s'explora la relació dels participants amb objectes presents a la Fundació Joan Miró, així com els diàlegs que es poden establir a través d'aquests objectes. La proposta pren la forma d'un joc de pistes de creació col·lectiva de textos sobre els objectes seleccionats per grups específics de joves i adults. A partir d'aquests diàlegs creuats, els participants construeixen una mirada alternativa sobre la Fundació Joan Miró i la seva funció com a institució cultural. Objectes de conversa es tancarà amb una presentació pública del procés, que inclourà un diàleg amb altres experiències semblants. D'altra banda, Pedagogies de fricció continua les col·laboracions amb professorat de primària i secundària que es van iniciar amb la primera exposició del cicle, amb la realització de propostes educatives elaborades pels professors participants.

Lesson 0 és un projecte transversal i de llarg recorregut que reflexiona sobre l'estat de l'educació artística en l'actualitat. Comissariat per **Azotea [Ane Agirre - Juan Canela]** i desenvolupat a partir d'un cicle de l'Espai 13, Lesson 0 se centra en propostes relacionades amb la pedagogia que s'allunyen del que és habitual per indagar altres formes de transmetre coneixement. El cicle consta de quatre projectes expositius firmats per **Priscila Fernandes**, **Rita Ponce de León**, **Anna Craycroft / Marc Vives** (en col·laboració amb **Rivet**) i **Eva Kotatkova**. En aquests projectes s'exploren, s'imaginen i s'assagen diferents formes

d'aprenentatge i de relació amb l'espai d'exposició. Els quatre projectes s'activen a partir de Pedagogies de fricció, un programa de mediació concebut per **Aida Sánchez de Serdio i Cristian Año (Sinapsis)**, conjuntament amb **Rachel Fendler**.

* Pedagogies de fricció té l'objectiu de construir relacions de manera negociada amb i entre col·lectius diversos a partir de les propostes artístiques que integren el cicle. Aquestes col·laboracions pretenen generar interpel·lacions mútues entre els participants (docents, artistes, estudiants, comissaris, educadors de museus, joves, entitats culturals i socials...) al voltant de l'educació i les pràctiques artístiques.

Amb la col·laboració de:

Amb el suport de:

Fundació Joan Miró * *J.M.* Barcelona

Espai 13 Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona

www.fundacionmiro-bcn.org